

РЕШЕНИЕ № 67

гр. Габрово, 12.07.2017 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на четиринадесети юни две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН ЦОНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ КИРОВА- ТОДОРОВА

ДАНИЕЛА ГИШИНА

при секретаря **ЕЛКА СТАНЧЕВА** и с участието на прокурор **МИТКО ИЛИЕВ**- прокурор в РП Габрово, като разгледа докладваното от председателя Адм. дело № **129** по описа за **2017** година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Габрово /ГАС/ е по реда на чл. 185 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ и е образувано по протест на Дора Христова - прокурор в Районна прокуратура – Габрово, срещу разпоредби от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси, цени на услуги и права на територията на Община Габрово, приета с Решение № 29 от 26.02.2015 г., изм. с Решение № 31 от 05.03.2015 г., доп. с Решение № 52 от 26.03.2015 г. на Общински съвет Габрово. С така депозирания протест в частност са оспорени разпоредбите на чл. 15, ал.5, в частта и досежно изречението „...не са декларирани като основно жилище“ и чл.43, ал.1 от същата Наредба, като противоречащи на разпоредби от по висок по степен нормативен акт в разрез с изискването на чл.8 от ЗНА, каквото изискване се съдържа и в разпоредбите на чл.21, ал.2 от ЗМСМА и чл.76, ал.3 от АПК и което ги прави материално незаконосъобразни, като се твърди, че разпоредбата на чл. 15, ал.5 е в противоречие с разпоредбите на чл. 8, ал.5 и 6 и чл.71 от ЗМДТ, а разпоредбата на чл.43, ал.1 от Наредбата е в противоречие с чл. чл. 123-127 от ЗМДТ, с искане за отмяната им.

По отношение на чл. 15, ал.5 от Наредбата, съгласно който според цитираното в протеста, че не се събира такса за услугата сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци за имоти, които не са декларирани като основни жилища и няма да се ползват през цялата година по смисъла на ЗМДТ и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в община Габрово“, се твърди, че противоречи на чл. 8, ал. 5 и ал. 6 и чл. 71 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, тъй като разпоредбите на подзаконов нормативен акт, какъвто се явява Наредбата, недопустимо разширяват кръга на принципите, които законът определя да бъдат спазвани при определяне размера на местните такси и цени на услуги в Община Габрово. В подкрепа на твърдяното се сочи, че таксата за битови отпадъци се дължи единствено когато услугата се ползва, като е необходимо както същата да бъде предлагана, така и ползвана, тоест при кумулативното наличие и на двете предпоставки. поради което протестираните разпоредби се явяват материално незаконосъобразни поради противоречието им с норми от по-висок ранг.

Относно чл. 43, ал. 1 от Наредбата, предвиждащ налагане на административни наказания за неизпълнение разпоредбите на Наредбата от физически и юридически лица, се твърди, че същият е незаконосъобразен поради противоречието му с разпоредбите на чл. 123-127 от ЗМДТ, в които текстове на закона са посочени размерите на конкретните санкции налагани на физически и юридически лица, които са различни от тези в протестиращия текст от наредбата.

Въз основа на изложените аргументи се прави искане за отмяна на протестиращите разпоредби от наредбата, посочени по горе, като незаконосъобразни.

В открито съдебно заседание за Районна прокуратура – Габрово се явява прокурор Митко Илиев, който поддържа подадения протест, както и искането по същество за отмяна на горепосочените разпоредби, претендира присъждане на направените по делото разноски в размер на 20 /двадесет/ лева.

Ответната страна Общински съвет – Габрово се представлява в открито съдебно заседание от упълномощен процесуален представител – адв.Силвия Даскалова от ГАК, която оспорва протеста като неоснователен и недоказан и моли за отхвърлянето му като такъв, като излага подробни съображения в тази насока в представено по делото писмено становище.

Представителят на Окръжна прокуратура – Габрово дава заключение за основателност на протеста и отмяна на атакуваните текстове от Наредбата.

Подаването на протеста е съобщено по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и ал. 2 от АПК, като обявление е публикувано в бр. 40 от 19.05.2017 година на „Държавен вестник“ /л.635,639/, обявено е на таблото на Административен съд – Габрово /л.637/ и интернет страницата на Върховен административен съд /л.638/. Не са постъпвали искания за присъединяване или встъпване по реда на чл. 189, ал. 2 от АПК от други лица.

Съдът намира протеста за допустим, като подаден от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Наредбата, срещу която е подаден процесният протест, представлява подзаконов нормативен акт, приет от общински съвет. Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето. В случая няма данни да е нарушено и уреденото в чл. 187, ал. 2 от АПК правило за еднократност на оспорването на подзаконов нормативен акт.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1-3 във връзка с чл. 146 и чл. 196 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Габрово е приета по предложение на Кмета на Община Габрово /л. 384/, внесено чрез Н. М.- Зам. Кмет на община Габрово, изпълняващ функциите на Кмет на община Габрово към този момент, в което е посочено, че с предлагания проект на Наредба за определянето и администрирането на местните такси, цени на услуги и права на територията на община Габрово, се цели да се внесе по голяма яснота на текстовете, предвид многобройните изменения на действащата наредба, както и едно общо и цялостно актуализиране на цените на услугите предоставяни от община Габрово и второстепенните разпоредители, като предлаганият проект за наредба е съобразен с действащия ЗМДТ, а също така в съответствие с установените по време на обсъждането на проекта на наредбата в постоянните комисии на Общинския съвет неточности и на база постъпили предложения за

промяна на текстове от наредбата, са направени и съответните корекции. В срока по чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ проектът на наредбата и мотивите, в които е посочено какви са новите текстове спрямо действащата наредба и нормативните актове, поради които се налагат изменения, са били обявени на интернет страницата на общината, в подкрепа на което по делото е представена разпечатка от интернет страницата /л.619/. В предложението са изложени мотиви относно структурата на проекта на Наредбата, новите положения и причините за въвеждането им. Процесната Наредба е приета с Решение № 29 от 26.02.2015 година /л.313/, точка 5 от дневния ред по Протокол № 4 от същата дата, като гласуването е било поименно, видно от отбелязването в решението при посочване на резултата от гласуването. Наредбата е приета по отделни глави, с различен брой от гласовете на общинските съветници, като на заседанието са присъствали 32 от общо 33 общински съветници, след което наредбата е обявена чрез информационният бюлетин на община Габрово/л.248 и сл./ и чрез интернет страницата на общината.

Съгласно § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на процесната Наредба, последната е приета на основание чл. 9 от Закона за местните данъци и такси, съгласно който общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги и отменя Наредбата приета с решение № 254 от 23.12.2008 година на ОбС-Габрово.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ наредбата се издава за прилагане на отделни разпоредби или други подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а според чл. 8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени с тях обществени отношения с местно значение. В същия смисъл са и разпоредбите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 3 от АПК. Като компетентни да издават нормативни /подзаконови/ административни актове разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от АПК сочи изрично овластените от Конституцията или закон органи, в какъвто смисъл е и по-общата разпоредба, доколкото се отнася до всички нормативни актове, на чл. 2, ал. 1 от ЗНА. Като колективен орган на местното самоуправление по смисъла на чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА, общинският съвет е овластен да издава нормативни актове, с които урежда, съобразно нормативни актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение. В чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА са изброени правомощията му, а съгласно ал. 2 на чл. 21 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА, общинският съвет определя размера на местните такси. Анализът на тази разпоредба във връзка с ал. 2 на чл. 21 от ЗМСМА, чл. 8 от ЗНА и чл. 76, ал. 3 от АПК сочи, че общинският съвет е компетентният орган да приема наредби от местно значение, и в частност да приеме наредба, с която да определи местните такси и цени на услуги, каквато е Наредбата, оспорена по отношение на отделни нейни разпоредби с процесния протест. От направения по-горе преглед на нормативната уредба следва изводът, че нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от Конституцията или закона и се ограничават до обществени отношения с местно значение, които обаче не са регулирани от нормативни актове от по-висока степен.

Според атакувания с протеста текст на чл.15 , ал.5 от Наредбата, *„Не се събира такса за „сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане на битови отпадъци“ за имотите, които не са декларирани като основно жилище, няма да се ползват през цялата година и е подадена декларация от лицата по чл. 13 /лицата по чл. 11 от ЗМДТ/ за това до края на предходната година. Ако имотът е собственост на няколко лица или няколко ползватели, декларацията се подписва от всички собственици или ползватели“.*

Както се твърди в протеста, атакуваната разпоредба в оспорената и част противоречи на чл. 71, ал.1 от ЗМДТ, съгласно който *„Не се събира такса за: 1. сметосъбиране и*

сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива“. От казаното е видно, че визираните в оспорената разпоредба на чл.15, ал.5 от Наредбата обществени отношения, са предмет на законова уредба в нормативен акт от по горна степен, какъвто се явява ЗМДТ и ОбС не може с подзаконов нормативен акт, какъвто се явява Наредба, да преурежда вече уредените със закон обществени отношения, като стеснява кръга от лицата, които имат право да бъдат освободени от заплащане на таксата по сметосъбирането, сметоизвозването и обезвреждането на битови отпадъци, тоест въвежда ограничение по отношение на лицата имащи тази възможност, както и без да се отчита обстоятелството тази услуга предоставя ли се от общината за съответните територии или не. В случая според законовата уредба намерила регламентацията си в цитирания по горе текст на чл.71, ал.1 от ЗМДТ, таксата поначало не се дължи когато услугата не се предоставя от общината и за да се заплаща подобна такса от собствениците и ползвателите на имоти, то на първо място следва да е налице предоставянето на услугата, което е и основен принцип при определянето на местните данъци и такси, а след това да се въвеждат и други изисквания по отношение освобождаването от заплащане на такса по отношение на тези услуги по сметосъбирането и сметоизвозването. Освен казаното с разпоредбата на чл. 8, ал.5 от ЗМДТ се предвижда, че „Общинският съвет определя с наредбата по [чл. 9](#) реда, по който лицата, неползващи услугата през съответната година или през определен период от нея, се освобождават от заплащане на съответната такса“, а с ал.6 от същата разпоредба и това, че “Общинският съвет може да освобождава отделни категории лица изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси по ред, определен с наредбата по [чл. 9](#), което обаче следва да става в съответствие с изискванията на закона, за които се посочи по горе и което очевидно също не е сторено в този случай.

Горното в пълна степен е относимо и към втората оспорена разпоредба, тази на чл. 43, ал.1 от Наредбата, съгласно която разпоредба „При неспазване разпоредбите на Наредбата на физически лица се налага глоба в размер - до 5 000 лева, а на юридически лица и еднолични търговци – имуществена санкция в размер - до 50 000 лева“. Както правилно се сочи и в протеста, размерът на санкциите за физически, юридически лица и еднолични търговци за различните административни нарушения допуснати от тях, е изчерпателно посочен в разпоредбите на чл.123 до чл.127 от ЗМДТ, в които посочени текстове на закона липсват санкции, каквито Наредбата регламентира в оспорения текст на чл.43, ал.1 от същата. И в този случай при приемане на оспорения текст от наредбата, ОбС при община Габрово е излязъл извън дадените му правомощия уреждайки вече уредени със закон обществени отношения – ЗМДТ, като е въвел санкции, които не са предвидени в него за извършени нарушения на разпоредби на Наредбата.

По изложените съображения съдът намира, че оспорените две разпоредби посочени по горе, тази на чл.15, ал.5 от Наредбата в оспорената и част, а именно, че не се събира такса битови отпадъци „за имотите, които не са декларирани като основно жилище“ и тази на чл. 43, ал.1 от Наредбата, предвиждаща, че при неспазване разпоредбите на Наредбата на физически лица се налага глоба в размер - до 5 000 лева, а на юридически лица и еднолични търговци – имуществена санкция в размер - до 50 000 лева, са приети в нарушение на чл. 8 от ЗНА, съгласно който всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, което както се посочи в случая не е сторено според изискванията на закона. Освен това както вече бе изложено по горе, разпоредбата на чл. 15, ал.5 в оспорената и част противоречи съответно на разглеждания по-горе чл.71, ал.1 от

ЗМДТ, а тази на чл. 43, ал.1 от наредбата на чл.123-127 от ЗМДТ, който нормативен акт се явява такъв от по висока степен и с който обществените отношения уредени с оспорените текстове от Наредбата са уредени изчерпателно и е недопустимо да се преуреждат с нормативен акт от по ниска степен, като се въвеждат нови правила и нови санкции и по която причина оспорените разпоредби от Наредбата се явяват приети в нарушение на чл. 8 от ЗНА, тъй като уреждат материя, която е уредена в нормативен акт от по-висока степен, поради което същите се явяват материално незаконосъобразни. Освен на разпоредбата на чл. 8 от ЗНА, оспорените две разпоредби се явяват приети и в противоречат на разпоредбите на чл.21, ал.2 от ЗМСМА и чл. 76, ал.3 от АПК, като съобразно първата от двете цитирани разпоредби – тази на чл.21, ал.2 от ЗМСМА,,в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения“, но което следва да бъде сторено при съблюдаване на изискването на чл.76, ал.3 от АПК, съобразно която разпоредба, общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по висока степен обществени отношения с местно значение, което изискване с оглед изложеното по горе очевидно също не е съобразено.

От представената по делото преписка по приемане на процесната Наредба се установява, че е спазена процедурата по нейното приемане, като проектът на Наредбата е бил публикуван ведно с мотивите към същата преди обсъждането и приемането и от ОбС Габрово и съответно е бил обсъден от постоянните комисии при ОбС Габрово, съответно приет със съответните забележки и предложения на техни заседания проведени преди внасянето на проекта за наредба за приемане на второ четене от ОбС Габрово, протоколите от които са приложени по делото. Приетата впоследствие нова наредба е обнародвана в изпълнение на законовите изисквания, като е публикувана в Информационния бюлетин на Община Габрово и качена на интернет сраницата на общината.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че протестираните в настоящото производство текстове на чл.15, ал.5 в оспорената и част досежно изречението,,...не са декларирани като основно жилище“ и чл.43, ал.1 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Габрово, приета с Решение № 29 от 26.02.2015 г., изм. с Решение № 31 от 05.03.2015 г., доп. с Решение № 52 от 26.03.2015 г. на Общински съвет Габрово, са приети в предписаната от закона писмена форма, от териториално и материално компетентен орган, но в противоречие с норми от по-висок ранг, посочени в мотивите на настоящото решение, поради което следва да бъдат отменени, каквото искане се съдържа в протеста.

Искането на протестиращата страна за присъждане на направени по делото разноски е своевременно направено и основателно предвид изхода на спора пред настоящата инстанция. Община Севлиево /предвид липсата на самостоятелен бюджет на общинския съвет и разпоредбите на чл. 15, ал. 1 и чл. 29а, ал. 1 от ЗМСМА/ следва да бъде осъдена да заплати в полза на протестиращата страна 20 /двадесет/ лева дължима и заплатена такса за съобщаване на оспорването в „Държавен вестник“ по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ чл.15, ал.5 в оспорената и част досежно изречението,,...не са декларирани като основно жилище“ и чл.43, ал.1 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Габрово, приета с Решение № 29

от 26.02.2015 г., изм. с Решение № 31 от 05.03.2015 г., доп. с Решение № 52 от 26.03.2015 г. на Общински съвет Габрово.

ОСЪЖДА Община Габрово да заплати на Районна прокуратура – Габрово сумата от 20 /двадесет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване и протест пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, след влизането му в сила, да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/